

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 6095899830
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6095899830.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Majetkový Holding, a.s. Prievozská 2/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 823 364, právne zast. Mgr. Martinom Babčaníkom, advokátom so sídlom Malý trh 2/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému : 1/ C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, B., žalovanému 2/ P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, Z. Z., žalovanému 3/ C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, K. a žalovanému 5/ H. P., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Z. XXX, všetci právne zast. JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom Radlinského 1718, 026 01 Dolný Kubín, v konaní o zaplatenie 32.361,75 EUR s príslušenstvom, o odvolaní svedka H. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. októbra 2014, č. k. 32Cb/415/1995-667, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 32Cb/415/1995-667 zo dňa 9.10.2014 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici uložil svedkovi H. D., bytom Z. XXX/XX, XXX XX K. nad K. poriadkovú pokutu vo výške 100,- Eur, ktorú je povinný uhradiť na účet Krajského súdu v Banskej Bystrici do troch od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici predvolaním zo dňa 13.08.2014 predvolal ako svedka na pojednávanie dňa 19.09.2014 H. D., bytom Z. XXX/XX, XXX XX K. nad K., pričom zásielka obsahujúca predvolanie bola svedkovi doručená postupom podľa vtedy platného ustanovenia § 47 ods. 2 O. s. p. dňa 10.09.2014. Svedok bol riadne a včas na pojednávanie predvolaný, avšak na uvedené pojednávanie sa bez ospravedlnenia neustanovil. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 47 ods. 2 O. s. p., ako i na ustanovenie § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 4 O. s. p. a uviedol, že nakoľko svedok hrubo sťažil postup konania tým, že sa neustanovil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, Krajský súd v Banskej Bystrici postupoval v zmysle § 53 ods. 1 O. s. p. a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

2. Proti uvedenému uzneseniu sa v zákonom stanovenej lehote odvolal svedok H. D., ktorý s uložením poriadkovej pokuty nesúhlasí z týchto dôvodov.

3. Svedok H. D. potvrdil, že má evidované trvalé bydlisko na adrese Z. XXX/X, XXX XX K. nad K., na ktorú adresu mu súd doručoval predvolanie na pojednávanie, avšak na tejto adrese sa nedržia, ani nebýva od roku 1998, kedy opustil spoločnú domácnosť vedenú s bývalou manželkou a synom H. po rozvoze manželstva. Predmetný byt zostal po rozvoze manželstva v podielovom spoluvlastníctve H. D. a jeho bývalej manželky, u každého v podiele jedna polovica. Po opustení spoločnej domácnosti sa presťahoval bývať k družke na adresu P. XXX/XX v K., kde býva doposiaľ. Keďže k bytu, v ktorom býva so svojou družkou nemá žiadne vlastnícke, ani iné práva, ponechal si trvalé bydlisko v byte ktorý vlastní aj napriek tomu, že v ňom nebýva. Na adresu trvalého bydliska prakticky nechodí, udržiava nepravidelný kontakt so svojím synom, ktorý v čase doručovania písomnosti nebol v mieste trvalého bydliska. Preberanie zásielok z miesta trvalého bydliska má zabezpečené tak, že syn bezodkladne oznámi svojmu otcovi doručenie zásielky. Z týchto dôvodov má preto za to, že v danom prípade nie je splnený zákonný dôvod na uloženie poriadkovej pokuty, nakoľko sa o predvolaní nedozvedel pre objektívne okolnosti uvedené v tomto odvolaní. Súčasne uviedol, že účastníkov konania, ktorí sú označení v predvolaní nepozná, a nemá žiadnu vedomosť o tom, čo je predmetom súdneho konania. K odvolaniu pripojil čiastočný výpis listu vlastníctva č. XXXX, ako i čestné vyhlásenie R. R., rodenej O., ktorým prehlásila, že H. D. žije s ňou v spoločnej domácnosti od roku XXXX v byte č. XX, v bytovom dome súpisné číslo XXX v K., na P. ulici.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie bez nariadenia pojednávania viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

5. Odvolací súd konštatuje, že konanie na súde prvej inštancie sa viedlo a odvolanie svedka H. D. bolo podané v rámci účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, avšak o odvolaní rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok dňa 30.4.2019 a preto postupoval podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, s poukazom na § 470 ods. 1, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa ustanovenia § 374 ods. 4 vtedy platného O. s. p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka, alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. K odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník, alebo justičný čakať môže v celom rozsahu vyhovieť sudca ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak sudca odvolaniu nevyhovie predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

7. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 2 citovaného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

9. V čase rozhodnutia odvolacieho súdu už nie je možný postup podľa ustanovenia § 374 ods. 4 O. s. p. a tiež odvolanie svedka H. D. nie je možné odmietnuť, aj napriek skutočnosti, že podľa § 357 C. s. p. odvolanie proti uzneseniu, ktorým bola uložená poriadková pokuta v čase rozhodnutia odvolacieho súdu už odvolanie nie je prípustné. Preto postupoval odvolací súd v zmysle článku 4 Základných princípov C. s. p. a odvolanie svedka H. D. prejednal.

10. Pokiaľ ide o charakter poriadkovej pokuty, také rozhodnutie je procesnou sankciou, ktorou je možné vynútiť si splnenie tých procesných povinností, ktoré napriek tomu, že došlo k ich účinnému uloženiu splnené neboli. Základným predpokladom na vydanie takéhoto rozhodnutia je to, že konaním, alebo opomenutím dôjde k sťaženiu postupu konania, t. j. nesplnením takej povinnosti dôjde k predĺženiu súdneho konania. Svojou podstatou tak uvedené poriadkové opatrenie umožňuje zabezpečiť nerušený priebeh konania a súčinnosť strán sporu, resp. ich zástupcov a iných subjektov v prípade ak títo nemajú záujem podieľať sa na prebiehajúcom konaní spôsobom, ktorý zákon upravuje, alebo ak by priebeh konania iným spôsobom sťažovali, predlžovali, či dokonca marili. Rozhodnutie súdu o poriadkovom opatrení svojou povahou je procesným rozhodnutím s procesnoprávnymi dôsledkami len pre určité štádium súdneho konania, nestáva sa samo o sebe predmetom konania, a nejde tak o rozhodnutie vo veci samej, ktoré by do práv a povinností účastníkov konania zasahovalo konečným spôsobom. Pokiaľ ide o výšku poriadkovej pokuty, tú určuje súd, s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti, čo znamená, že pri stanovení sumy každej pokuty disponuje súd voľnou úvahou. Miera voľnej úvahy súdu však nie je absolútna, ale je obmedzená maximálnou možnou hranicou určenou zákonom.

11. Podľa súčasnej právnej úpravy zákonodarca vylúčil tieto procesné rozhodnutia z preskúvania nadriadeným súdom, a v dôvodovej správe k dotknutému ustanoveniu (§ 102 C. s. p.) uviedol, že „kto raz poruší povinnosť mal by byť sankcionovaný“. Tento prístup možno označiť, za plne zlučiteľný s princípom materiálneho štátu, v ktorom je implikovaná aj požiadavka spravodlivosti. Ak zvážime charakter procesného rozhodnutia, netýkajúceho sa bezprostredne merita veci, či iného subjektu, než toho sankcionovaného, účel poriadkovej pokuty, jej výšku a najmä to, že k jej uloženiu prispel sám sankcionovaný subjekt, nemožno uvažovať o účelnosti predlžovania a predražovania konania, neprimeraného zaťažovania všeobecných súdov o rozhodovaní o poriadkových opatreniach iba preto, aby sa formalisticky učinilo dvojinštančnosť zadost'. Zmyslom využitia poriadkového opatrenia je zabezpečenie plynulosti postupu súdu v prebiehajúcom existujúcom súdnom konaní, nie jeho rozmnožovanie o ďalšie konania, ktoré navyše nemajú pre prerokovávanú vec žiaden význam. Súčasná právna úprava, vylučujúca prieskum rozhodnutí sankčného charakteru v inštančnom postupe, je primeraná významom vylučovaného rozhodnutia (uznesenie Ústavného súdu SR z 31. augusta 2017 sp. zn. I. ÚS 389/2017).

12. Z obsahu spisu vyplynulo, že svedok H. D. bol predvolaný na pojednávanie dňa 19.9.2014 s tým, že zásielku neprevzal, predvolanie bolo doručené uložením na pošte. Svedok H. D. bol predvolaný aj na ďalší termín a to 21.11.2014, avšak už prostredníctvom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, ktorý doručoval písomnosť adresovanú H. D. na adresu Z. XXX/XX, K. a úspešne. Na predmetnej adrese dňa 25.10.2014 predvolaný svedok H. D. potvrdil prevzatie predvolania na termín pojednávania dňa 21.11.2014. Na uvedenej adrese H. D. preberal zásielky aj v neskoršom období, ako napr. dňa 3.2.2015 kedy prevzal predvolanie na pojednávanie na termín 27.2.2015 a podobne.

13. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že každý je zodpovedný za to, čo má uvedené vo verejných registroch, či už v registri obyvateľov, obchodnom, alebo inom verejnom registri. Ak sa takáto osoba dlhšiu dobu nezdržiava na adrese evidovanej vo verejnom registri je vhodné zabezpečiť si na evidovanej adrese preberanie písomností splnomocnencom, alebo si môže zriadiť tzv. časové doposielanie písomností na adresu, na ktorej sa zdržiava. Za ospravedlniteľný dôvod by mohol byť považovaný dôvod dlhšej neprítomnosti na evidovanej adrese napr. z dôvodu dlhodobej hospitalizácii, liečenia, alebo dlhodobého vycestovania do zahraničia, čo sa však v danom prípade nestalo. Svedok sám v podanom odvolaní uviedol, že v mieste trvalého bydliska nebýva od roku 1998 (túto skutočnosť tvrdil dňa 5.11.2014) a tiež uviedol, že poštu si preberá len prostredníctvom svojho syna, ktorý v prípade doručenia zásielky, mu túto skutočnosť bezodkladne oznamuje. V danom prípade odvolateľ mohol predpokladať (a je to výlučne len na ťarchu odvolateľa), že môže byť na adresu trvalého pobytu doručená zásielka, na ktorú nebude môcť v lehote reagovať, z dôvodu jej neprevzatia, avšak tak ako už bolo aj vyššie uvedené, táto skutočnosť je výlučne na ťarchu odvolateľa.

14. Vzhľadom k tomu, že svedok H. D. svojím postupom sťažil postup súdu prejednať vec bez zbytočných prietahov, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne

správne a preto ho v súlade s § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.